

De samvirkende Sogneraadforeninger og Fællesorganisationen for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse. Hvis disse Organisationer ikke repræsenterer Landet, saa ved jeg ikke, hvilke Organisationer, der repræsenterer det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 87 Stømmer mod 6.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Jeg skal foreløbig forbigaa den under Nr. 6 paa Dagsordenen opførte Sag.

Man gik derefter til:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Tjenestemandslovens Regler om Stedtillæg og Konjunkturtillæg.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 1661. Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 1661).

Udenfor Erklæringen var der stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Johannes Lou, Parkov og Vesterager:*

Til § 1.

Som nyt Stykke tilføjes:

„For Finansaaret 1925—26 for tagtes den R gulring, som er omhandlet i Tjenestemandslovens § 86, Stykke 1, og som efter denne Bestemmelse skal ske paa Finansloven, paa Normeringsloven for 1925—26.“

De stilledes Ændringsforslag sattes først til Forhandling.

Ordføreren (Valdemar Olsen): Det foreliggende Lovforslag er forandret i en betydelig Grad i Landstinget. Forøgelsen af Stedtillæget er forsvundet. Som Lovforslaget nu foreligger, omfatter det kun en Forhøjelse af Konjunkturtillæget, som beløber sig til 7,1 Million aarlig, omtrent det samme Beløb, det blev nedsat med i 1923.

Forbedringen af Stedtillæget paa ca. 2,6 Millioner er derimod, som sagt, forsvundet under Behandlingen i Landstinget. Man har nu kun Valget imellem at tage Lovforslaget, som det er kommet fra Landstinget, eller føre det tilbage til Folketingets Aftættelse og saa forhandle med Landstinget om dets videre Skæbne, eventuelt gennem et Fællesudvalg; men Tiden er jo stærkt fremrykket, og det er aldeles nødvendigt at vedtage Konjunkturtillæget i Dag, da det jo som bekendt er den sidste Dag af Finansaaret, og det nugældende Konjunkturtillæg ikke gælder længere end til i Dag. Vedtager vi nu ikke Konjunkturtillæget, vil det med det samme bortfalde. Det vilde dog være for galt, om man i Morgen stod og ikke havde nogen Lovbestemmelse om Konjunkturtillæget, hvorefter i alt Fald det nugældende Konjunkturtillæg kan blive udbetalt Tjenestemændene. Under disse Omstændigheder foretrækker Flertallet i Udvalget at anbefale at tage Lovforslaget, som det er. Derved skaffer vi i alt Fald Tjenestemændene det, at Konjunkturtillæget for det første bliver udbetalt, og for det andet, at det bliver udbetalt med et større Beløb end hidtil. Vi skaffer dem i hvert Fald dermed de 7,1 Million, som Forbedringen af Konjunkturtillæget andrager.

Desuden er der ved Landstingets Behandling sket det, at Beføjelsen til hvert Aar at regulere Stedtillæget bortfalder for i Aar. I Tjenestemandsloven findes der en Bestemmelse om, at man hvert Aar paa Finansloven skal regulere Stedtillæget i op eller nedadgaende Retning, saaledes at det for de Byers Vedkommende, hvor det bliver dyrere at leve, gaar op, medens det omvendt gaar nedad i de Byer, hvor det bliver billigere at leve, særlig ved at Skatter og Husleje falder. Men denne Regulering kan ikke ske i Aar. Tjenestemandslovens Bestemmelse om den aarlige Regulering paa Finansloven blev ved tredje Behandling af det foreliggende Lovforslag ændret til, at Reguleringen i Aar kunde ske paa Normeringsloven. Denne Ændring er nu bortfaldet ved Behandlingen i Landstinget, idet man samtidig med, at man forkastede Bestemmelsen om Stedtillæget, formodentlig ved en ubehændig Taktik, kom til at bortskære den Del af Lovforslaget, som vedrører Re-